

مؤسسة الشيخ
محمد بن صالح العثيمين
رحمه الله تعالى

Sângele natural al femeilor

Carte scrisă de Eminența sa, marele învățat, Șeicul

Mohammed bin Salih Al-Uthaymin

Fie ca Allah să îl ierte pe el, pe părinții lui și pe toți

musulmanii

شركاء التنفيذ

جمعية
خدمة المطاوع الإسلامي
بالبغات

Sângele natural al femeilor

Carte scrisă de Eminența sa, marele învățat, Șeicul
Mohammed bin Salih Al-Uthaymin

Fie ca Allah să îl ierte pe el, pe părinții lui și pe toți
musulmanii

*

În Numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Laudă lui Allah. Pe El îl preamărim, la El căutam ajutorul, iertarea și la El ne căim. Căutăm refugiu la Allah de răul din noi și de răul din faptele noastre. Cel pe care Allah îl călăuzește nu poate fi dus în rătăcire de nimeni, iar cel care se află în rătăcire, pe acela nimeni nu îl poate călăuzi. Mărturisesc că nu există alt Dumnezeu în afară de Allah Cel Unic, fără de egal sau partener. Și mărturisesc că Mohammed este robul și Mesagerul Său. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, a familiei sale, asupra companionilor și asupra celor care îi urmează până în Ziua Judecății. Cât despre ceea ce urmează: Sângerarea pe care o are o femeie și anume, menstruația (haid), metroragia (istihaadah) și sângerarea post partum (nifaas) este una dintre cele mai importante chestiuni care trebuie clarificate, astfel încât să se poată face diferența între opiniile corecte și mai puțin corecte ale învățaților. Iar noi trebuie să ne bazăm pe ceea ce este menționat în Coran și Sunnah.

1- Deoarece legile lui Allah Preaînaltul date oamenilor se bazează pe aceste două surse principale.

2- Și pentru că urmarea Coranului și a Sunnei aduce liniștea minții, pacea inimii, bunătatea sufletului și un sentiment de îndeplinire a cerințelor adorării.

3- Și pentru că orice lucru în afară de ele nu îndeplinește calitatea de perfecțiune sau nu are dovezile Coranului și a Sunnei.

Nu există altă sursă sau dovadă decât Cuvintele lui Allah Preaînaltul și cuvintele mesagerului Său, Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) și cuvintele învățaților dintre companionii, atâta timp cât ele nu contrazic Coranul sau Sunnah. Sau nu contrazic cuvintele altor companionii. Iar dacă cuvintele altui

companion le contrazic, atunci omul le analizează pe ambele și alege părerea cea mai corectă dintre ele. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾ [النساء: ٥٩]

„...Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis , dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi!...” (Coran, 4:59)

Acesta reprezintă un mesaj succint în ceea ce privește explicarea regulilor sângerării și include următoarele capitole:

Capitolul 1: Înțelesul și înțelepciunea menstruației

Capitolul 2: Timpul și durata menstruației

Capitolul 3: Schimbări în starea menstruației

Capitolul 4: Legile menstruației (haid)

Capitolul 5: Legile metroragiei (istihadah)

Capitolul 6: Legile sângerării post partum (nifass)

Capitolul 7: Folosirea mijloacelor de oprire/inducere a menstruației și folosirea mijloacelor de contracepție și de abort

Capitolul 1: Înțelesul și înțelepciunea care se află în spatele menstruației

Din punct de vedere lingvistic cuvântul „menstruație” înseamnă: curgerea și scurgerea a ceva.

Iar din punct de vedere al Legii islamice se referă la sângele pe care o femeie îl elimină în mod natural, fără a avea o cauză exterioară, în anumite perioade specifice. Este, prin urmare, un flux de sânge normal, care nu are drept cauză vreo boală, rană, avort sau naștere. Deoarece este un sânge normal, caracteristicile sale diferă în mod clar în funcție de organismul și mediul fiecărei femei.

Înțelepciunea menstruației este că, atunci când embrionul se află în uterul mamei, acesta nu poate primi substanțe nutritive dintr-o sursă exterioară uterului, nici de la cel mai milostiv om. Allah Preaînaltul și Creatorul Perfect a creat un sistem prin care substanțele nutritive ajung la embrion prin venele cordonului ombilical.

Aceasta este înțelepciunea menstruației. Așadar, dacă o femeie rămâne însărcinată, menstruația sa se oprește, iar ea nu mai sângerează decât rareori. Același lucru se aplică și femeilor care alăptează și care au o menstruație mai puțină sau mai rară, în special la începutul perioadei de alăptare.

*

Capitolul 2: Timpul și durata menstruației

Sunt abordate două chestiuni în acest capitol:

Prima: vârsta la care apare menstruația.

Și a doua: timpul și perioada menstruației.

În ceea ce privește prima chestiune: vârsta la care apare menstruația este în general între 12 și 15 ani, dar o femeie își poate începe menstruația mai repede sau mai târziu, în funcție de organismul și mediul său înconjurător.

Învățații (Allah să aibă milă de ei) au păreri diferite: Are vârsta la care o femeie își începe menstruația o limită, astfel încât sângerarea ce se produce înainte sau după să nu fie considerată menstruație?

Învățații au păreri diferite. Imamul Al-Darami a spus, după ce a menționat diferitele păreri existente: „Toate acestea sunt greșite pentru mine! Deoarece criteriul ar trebui să fie prezența sau absența sângelui eliminat indiferent de vârstă, iar acest sânge ar trebui considerat «haid» (menstruație), și Allah știe mai bine.”

Ceea ce a spus Al-Darami este opinia corectă și aceasta este și opinia Șeicului Islamului Ibn Taimiyah. Aceasta pentru că Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au făcut ca legile menstruației să se aplice doar atunci când este prezentă menstruația, iar conform dovezilor din Coran și Sunnah nu există o vârstă anumită pentru începerea sau terminarea menstruației.

A doua chestiune: timpul și durata menstruației.

Învățații musulmani au păreri diferite. Ibn al Mundhir (Allah să aibă milă de el) a spus: „Un grup de învățați consideră că nu există vreo limită minimă sau maximă pentru zilele menstruației.”

Am spus: „Această părere este similară cu cea a lui Al-Darimi și este părerea Șeicului Islamului Ibn Taymiyah și este cea corectă, deoarece este susținută de dovezi din Coran și Sunnah.”

Prima dovadă: Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوْبَةَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ٢٢٢]

„Te întreabă despre menstruație. Spune: «Acesta este un rău, așadar stați departe de soțiile voastre în timpul menstruației. Și nu vă apropiați de ele până când nu vor fi pure. Iar atunci când se vor fi purificat, atunci mergeți la ele așa cum v-a poruncit Allah...»” (Coran, 2:222) Este clar că Allah a făcut drept motiv de abținere de la relațiile sexuale lipsa de puritate din perioada menstruației și nu sfârșitul unei perioade anume de timp, o zi, o noapte, 3 zile sau 15 zile. Atunci când menstruația este prezentă, se respectă legile ei, iar atunci când femeia se purifică, legile ei nu se mai aplică. A doua dovadă: Ceea ce este confirmat de profetul Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) în Sahih Muslim, atunci când i-a spus soției sale, Aîșa, care se afla la menstruație în ihram, în timpul Umrei: **„Fă ceea ce fac toți pelerinii, dar nu face tauaf (înconjurarea Kaabei) decât atunci când te-ai purificat.”** Ea a spus: **„Am devenit pură atunci când a venit Ziua Sacrificiului.”**

Într-un alt hadis, Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) i-a spus Aîsei: **„Așteaptă până când devi pură, apoi mergi la At-Tan'im (un loc în Mecca), însușește-ți ihramul (și după ce ai îndeplinit Umrah) alături-te nouă.”** Așadar Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a făcut clar motivul prevenirii realizării unor ritualuri din Umrah, și anume lipsa stării de puritate, și nu o perioadă specifică pentru durata menstruației.

A treia dovadă: Perioadele estimative date de unii învățați nu se regăsesc în Coran și nici în Sunnah Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**), deși această discuție este necesară și cere clarificare. Dacă aceste perioade estimative ar fi fost necesare pentru

a fi înțelese și folosite în adorarea lui Allah, atunci Allah și Mesagerul Său (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) le-ar fi făcut clare, deoarece aceste legi au o importanță mare în ceea ce privește Postul, Rugăciunea, căsătoria, moștenirea și alte aspecte. La fel cum Allah și Mesagerul Său (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) au explicat numărul Rugăciunilor, timpul lor, ruku (plecăciunea) și sujud (prosternarea). Zakat: tipurile sale de avere și proprietate, nisab (minimul necesar deținut de un musulman la sfârșitul unui an, conform calendarului islamic), Postul: timpul și durata și pelerinajul. Până și manierele prescrise pentru a mânca, bea, dormi, întreține relații intime, intra și ieși din casă, modul satisfacerii nevoilor, până și numărul de pietre folosite în Istijmar (curățarea părților intime cu un număr impar de pietre, nu mai puțin de trei), precum și alte aspecte prin care Allah a completat religia islamică și cu care Și-a binecuvântat credincioșii. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجَعَلْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ [النحل: ٨٩]

„...Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.” (Coran, 16:89)
Și Allah Preaînaltul a spus:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ ۚ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً ۚ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ [يوسف: ١١١]

„...El [Coranul] nu este o poveste care să fie născocită, ci, dimpotrivă, este întărirea celor dinaintea lui și tâlcuirea tuturor lucrurilor, călăuză și îndrumare pentru oamenii care cred.” (Coran, 12:111) Deoarece perioadele estimative nu se regăsesc în Coran sau în Sunnah Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**),

este clar faptul că nu ne putem baza pe ele. Dimpotrivă ar trebui să ne bazăm pe absența sau prezența menstruației. Există un beneficiu foarte important ce poate fi dedus din discuția acestui subiect, și anume că legile islamice nu pot fi confirmate decât cu dovezi din Coran sau Sunnah Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**), sau prin Ijmaa (consensul majorității învățaților musulmani) sau prin Qiyass (deducție analogică). Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „prin menstruației (haid), Allah și-a bazat multe legi în Coran și Sunnah și nu ne-a dat un timp estimativ pentru ceea ce este considerat perioadă mai scurtă sau lungă. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), de asemenea, nu a specificat timpul pentru care o femeie este considerată pură între două menstruații, deși comunitatea musulmană este afectată de acest subiect și are nevoie să știe. Din punct de vedere lingvistic, termenul „haid” nu caracterizează un timp estimativ. Așadar, cel care estimează un timp specific pentru menstruație urmează o poziție care nu se află în concordanță cu Sunnah și Coranul. A patra dovadă: Qiyass (analogie logică) -analogia corectă și clară constă în faptul că Allah a justificat menstruația ca fiind un rău, astfel că atunci aceasta este prezentă, nu există nicio diferență între prima și a doua zi și nici între a treia și a patra zi. Și nu există diferență între a cincea și a șasea zi, nici între a șaptea și a opta zi. Menstruația este menstruație, iar răul rămâne rău. Motivul este prezent în toate zilele. Atunci cum ar putea fi acceptat să se facă diferențe între zile, atâta timp cât ele sunt identice în ceea ce privește existența cauzei? Oare nu este această decizie împotriva unei analogii logice (Qiyass) corecte? Nu este oare analogia logică corectă aceea de a considera aplicarea legii în mod egal în ambele zile deoarece motivul din spatele legii există în mod egal în ambele zile?

A cincea dovadă: Dezacordul celor care specifică o perioadă pentru timpul menstruației indică lipsa dovezilor. S-a ajuns la aceste păreri

prin ijtihaad și sunt supuse greșelii. În momente de dispută, chestiunile trebuie judecate după Coran și Sunnah.

Ar trebui să fie evident faptul că cea mai autentică părere este cea care spune că nu există o limită pentru minimul sau maximul unei menstruații și, drept urmare, ceea ce o femeie vede din sângele său normal (altul decât cel produs de o rană sau ceva similar) să îl considere a fi menstruație, fără să ia în considerare un timp estimativ sau vârsta sa, cu excepția cazului în care fluxul de sânge nu se oprește sau se oprește pentru una sau două zile pe lună, și care este considerată a fi Istihadah (metroragie) despre care vom discuta mai târziu, cu voia lui Allah. Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „Ca principiu, orice iese afară din uter este considerat a fi menstruație, până când există o dovadă care să indice că este vorba despre Istihadah (metroragie).” El a mai spus: „Orice sânge emis este sânge menstrual, decât dacă se știe că este un sânge produs de o rană sau un vas de sânge.” Această părere este cea mai autentică și este cea mai apropiată de înțelegere și cea mai ușoară de pus în practică și merită a fi acceptată, pentru că se află în conformitate cu spiritului Islamului, care este ușurare. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ [الحج: ٧٨]

„El v-a ales pe voi și nu v-a impus în religie nicio greutate; ea este religia părintelui vostru Avraam...” (Coran, 22:78) Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Religia este ușurare, iar cel care își îngreunează singur în religie, nu va putea continua în acel mod.” (Al-Bukhari)

Este binecunoscut faptul că era parte din caracterul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca atunci când avea de ales între două chestiuni, el să o aleagă pe cea mai ușoară, atâta timp cât nu era un păcat.

Menstruația unei femei însărcinate:

În majoritatea cazurilor, atunci când o femeie rămâne însărcinată, menstruația ei se oprește. Imam Ahmad (Allah să aibă milă de el) a spus: „Femeile recunosc o sarcină atunci când dispare menstruația.” Dacă femeia însărcinată vede sânge cu un timp scurt înainte de a naște (două sau trei zile) și are contracții, atunci se consideră Nifass (sângerea post-partum). Dacă este văzut la scurt timp înainte de naștere, dar nu este acompaniat de contracții, atunci este menstruație sau nu?

Există o diferență de opinii între învățați. Opinia cea mai corectă este că acest tip de sânge este menstruație, pentru că se aplică principiul „sângele unei femei este menstruație atâta timp cât nu există alt motiv de a fi considerat altceva. Nu există nimic în Coran sau Sunnah care să indice că o femeie însărcinată nu poate avea menstruație.”

Aceasta este opinia Imamului Malik și Aș Șafi'i, precum și opinia Șeicului Islamului Ibn Taymiyyah. (Al-Bayhaqi, relatat cu autoritatea lui Ahmad).

Astfel, toate legile care reglementează menstruația sunt aplicabile menstruației unei femei însărcinate, cu excepția a două cazuri:

Primul caz: Divorțul. Este interzis ca o femeie să fie divorțată dacă aceasta este obligată să aibe o perioadă de așteptare în timpul menstruației pentru o femeie neînsărcinată și nu este interzis pentru

o femeie însărcinată. Deoarece divorțul în timpul menstruației pentru o femeie neînsărcinată este contrar legilor lui Allah:

﴿... فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ...﴾ [الطلاق: ١]

„Dacă [voi, musulmanilor,] divorțați de femei, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele...” (Coran, 65:1)

În ceea ce privește divorțul unei femei însărcinate în timpul menstruației, aceasta nu contrazice legea. Deoarece „idda” perioada de așteptare a unei femei însărcinate este sarcina, indiferent dacă ea are sau nu menstruație. Așadar unui bărbat nu îi este interzis să divorțeze de soția însărcinată după un act sexual. Al doilea caz: menstruația unei femei însărcinate nu se termină, spre deosebire de menstruația celor neînsărcinate: Deoarece perioada de așteptare a unei femei însărcinate se termină cu nașterea, indiferent dacă are menstruație sau nu. Allah Preaînaltul a spus:

﴿... وَأُولْتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾ [الطلاق: ٤]

„Iar termenul pentru cele care sunt însărcinate este până ce ele nasc” (Coran, 65:4)

*

Capitolul 3: Schimbări în starea menstruației

Tipuri de schimbări în starea menstruației:

Primul tip: creșterea sau descreșterea, de exemplu o menstruație care durează de obicei șase zile, dar continuă pentru încă o zi sau o

menstruație care durează șapte zile, dar se termină cu o zi mai devreme.

Al doilea tip: o menstruație venită mai repede sau mai târziu, de exemplu o femeie are în mod obișnuit menstruația la sfârșitul lunii, dar îi vine la începutul lunii sau invers.

Învățații au opinii diferite cu privire la cele două tipuri, iar cea mai corectă opinie este că atunci când femeia observă sângerarea, ea este la menstruație și atunci când aceasta se oprește, ea devine pură, indiferent dacă a existat o creștere sau o descreștere, sau dacă perioada menstruală începe mai repede sau mai târziu. Se aplică astfel legile menstruației, așa cum au fost detaliate mai sus, care se bazează pe existența menstruației. Aceasta este opinia Imamului Șafi'i și opinia Șecului Islamului Ibn Taymiyyah, opinie întărită și sprijinită de Ibn Qudama în Al-Mughni. Acesta a spus: „Dacă ar fi existat alte considerente în această problemă, Profetul (**pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) le-ar fi explicat comunității (ummah) sale.” Nu este permisă amânarea rostirii afirmației peste timpul său prescris, iar soții și celelalte femei trebuie să facă acest lucru cunoscut în orice moment, pentru a nu neglija cuvintele sale. Și ce ne-a venit de la el (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) din Sunnah a menționat acest obicei și nu l-a particularizat, decât în cazul metroragiei (istihadah). Cel de-al treilea tip: o scurgere gălbuie ce seamănă cu puroiul, sau tulpure, de la gălbui la negru. Dacă această scurgere are loc în timpul perioadei de menstruație sau imediat după ea, sau înainte de starea de puritate (tahara), atunci se consideră că aceasta este menstruație și se aplică legile menstruației. Conform relatării lui Umm Attia (Allah să fie mulțumit de ea): „Nu am considerat niciodată scurgerea gălbuie după purificare ca fiind ceva important (precum menstruația).” Relatat de Abu Dawud. Același hadis a fost relatat și de Al-Bukhari fără cuvintele „după purificare”,

dar el a însemnat acest hadis în Capitolul intitulat „Scurgerea gălbuie din timpul zilelor între menstruații.” Explicând acest hadis, găsim în Fath Al-Bari următoarea consemnare: „Aceasta se referă la ceea ce a spus Aișa: «Până când vezi scurgerea albă»”. Și hadisul lui Umm Attia menționat în capitol, că acesta - adică: hadisul Aișei - trebuie înțeles ca și cum ea observa prezența surgerii gălbui și maronii în timpul zilelor menstruației, precum și în alte zile, conform celor spuse de Umm Attia. Iar hadisul Aișei la care se face referire este cel comentat de al-Bukhari înainte de acest capitol, și anume că unele femei îi trimiteau Aișei absorbante (sau ceea ce era folosit atunci pe post de absorbant) din bumbac cu urme de scurgere gălbuie pentru a afla dacă menstruația lor s-a terminat sau nu. Aișa le spunea „Nu vă grăbiți până când nu vedeți scurgerea albă.” Scurgerea albă este precum un lichid alb, eliminat de uter atunci când se oprește menstruația.

Cel de-al patrulea tip: menstruație intermitentă, și anume atunci când femeia observă prezența surgerii sângelui într-o zi, iar în ziua următoare aceasta se oprește, și așa mai departe. Există două cazuri asociate acestui tip:

Primul caz: Femeia are în mod obișnuit o menstruație intermitentă. În acest caz sângele este considerat metroragie (istihada) și se aplică regulile sale.

Al doilea caz: Menstruația intermitentă are loc uneori, dar alteori există o perioadă de puritate. Învățații (Allah să aibă milă de ei), au păreri diferite în ceea ce privește această perioadă de puritate. Este aceasta o perioadă de puritate, iar legile menstruației nu se aplică sau face parte din menstruație?

Părerea școlii de gândire Șafi'i este cea mai corectă, spunând că această perioadă face parte din menstruație și atunci se aplică regulile menstruației. Aceasta este și părerea lui Șeicului Islamului Ibn Taymiyyah și a școlii de gândire Abu Hanifa. Și aceasta pentru că nu a fost luată în considerare apariția scurgerii albe (sau apariția perioadei în care scurgerea de sânge lipsește), pentru că dacă aceasta ar fi fost considerată perioada de puritate, ceea ce ar fi fost înainte de aceasta ar fi fost considerată menstruație, iar ceea ce ar fi după aceasta ar fi o altă menstruație. Însă nimeni nu a menționat acest aspect, pentru că altfel, luând în considerare menstruația (astfel calculată sau apreciată), iddah s-ar fi terminat în 5 zile. Iar dacă acest răstimp ar fi fost considerat puritate, atunci femeia s-ar afla în dificultate, ea fiind astfel nevoită să se îmbăieze (ghusl) o dată la două zile. Slavă lui Allah!

Părerea Școlii Hanbali este că sângele este menstruație, iar perioada în care sângerarea nu este prezentă reprezintă perioada de puritate, cu excepția cazului în care perioada de menstruație combinată cu cea de puritate depășește cea mai lungă perioadă de menstruație. Astfel că sângerarea care depășește această perioadă este considerată metroragie (istihadah).

Autorul cărții „Al-Mughni” (o carte extraordinară de fiqh hanbali) a spus: „Întreruperea sângerării nu este considerată puritate atunci când aceasta se oprește pentru mai puțin de o zi, decât dacă există o dovadă clară. De exemplu, sângerarea se oprește la sfârșitul menstruației sau se poate vedea scurgerea albă.” Allah Preaînaltul spune:

﴿... وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ...﴾ [الحج: ٧٨]

„...și nu v-a impus în religie nicio greutate.” (Coran, 22:78) El a spus: „Pe baza acestui fapt, întreruperea sângerării nu înseamnă începerea perioadei de puritate atunci când această interupere

durează mai puțin de o zi, decât dacă femeia observă o dovadă a acesteia, cum ar fi dacă întreruperea are loc la sfârșitul perioadei menstruale sau scurgerea albă își face prezența."

Părerea exprimată în al-Mughni este una de mijloc între cele două păreri. Și Allah știe cel mai bine ce este corect.

Cel de-al cincilea tip: uscăciune în sânge. Femeia observă o scurgere precum simpla umezeală. Dacă aceasta are loc în perioada menstruației sau înainte de menstruație, atunci este considerată a fi menstruație, iar dacă are loc după puritate (tahara), atunci nu este considerată menstruație. Pentru că regula este că aceasta trebuie acompaniată de o scurgere gălbuie sau maronie. Aceasta este reglementarea ce o guvernează.

*

Capitolul 4: Legile menstruației (haid)

Există mai mult de 20 de reglementări cu privire la menstruație, însă vom menționa doar cele mai importante dintre ele:

1: Menstruația și Rugăciunea. Îi este interzis femeii aflate în perioada menstruală să efectueze Rugăciunile, atât cele obligatorii, cât și cele voluntare. Astfel, ea nu este obligată să se roage, afară de situația în care există posibilitatea efectuării unei unități de Rugăciune (Raka') complete în timpul prescris Rugăciunii, ce a început fie în perioada imediat premergătoare începerii ciclului menstrual, sau după încetarea sângerării.

De exemplu: Ciclul menstrual al unei femei începe după apusul soarelui, dar ea a fost în stare de puritate suficient timp pentru a împlini o unitate de Rugăciune (Raka') completă din Rugăciunea Maghreb. După ce menstruația sa a încetat și ea devine pură, trebuie să recupereze rugăciunea Maghreb.

Cel de-al doilea exemplu: O femeie a cărei menstruații s-a oprit înainte de răsăritul soarelui și în timp suficient pentru a face o unitate de Rugăciune (Raka') din rugăciunea Fajr. Ea trebuie să recupereze rugăciunea Fajr după îmbăierea rituală (ghusl).

În ambele exemple, dacă timpul nu este suficient pentru ca ea să îndeplinească o unitate de Rugăciune (Raka') completă, cum ar fi în primul exemplu, dacă sângerarea ei ar începe doar cu o clipă după apus, sau dacă, în al doilea caz, sângerarea s-ar opri cu numai o clipă înainte de răsăritul soarelui atunci ea nu este obligată să recupereze Rugăciunea, așa cum Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a spus: **„Cel care ar putea efectua o unitate de Rugăciune (Raka') (în timpul său), atunci trebuie să recupereze Rugăciunea.”** Hadis convenit Sensul său este că cel care nu poate îndeplini o unitate de Rugăciune (Raka') completă în timpul Rugăciunii, atunci este ca și cum n-a prins Rugăciunea și nu trebuie să o recupereze.

Dacă o femeie ar putea efectua o unitate de rugăciune (Raka') din Rugăciunea Asr în timpul său, este atunci obligatoriu ca ea să facă Rugăciunile Dhuhr și 'Asr? Sau dacă o femeie ar putea realiza o unitate de Rugăciune (Raka') din Rugăciunea Isha' în timpul său, atunci este obligatoriu pentru ea să îndeplinească Rugăciunile Maghreb și Isha'?

Există o diferență de opinii între învățați, dar opinia cea mai corectă este că ea ar trebui să realizeze doar ce poate dintr-o anumită Rugăciune, de exemplu doar rugăciunea 'Asr sau Isha'. Deoarece

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „**Cel care ar putea îndeplini o unitate de Rugăciune (Raka') din Rugăciunea 'Asr înainte de apus, să recupereze Rugăciunea 'Asr.**” Hadis convenit. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a spus: „el trebuie să recupereze atât Rugăciunea Dhuhr, cât și 'Asr”. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a spus că este obligatoriu ca Rugăciunea Dhuhr să fie recuperată. Aceasta este opinia lui Abu Hanifa și Malik, relatată în Șarh al-Muhadhab. Îi este permis unei femei aflate la menstruație să spună Takbir (Allahu Akbar), Tasbih (SubhanAllah) și Tahmid (Alhamdulillah), Bismillah (în numele lui Allah) înainte de a începe o acțiune (de exemplu înainte de a mânca, a bea). Îi este permis să citească hadisuri, să participe la lecții islamice, să facă rugi(Dua), să asculte recitarea Coranului. Este dovedit în două hadisuri sahih, dar și în altele, că „**Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să stea sprijinit în poala soției sale, Aisha și recita Coranul în timp ce aceasta era la menstruație**”. De asemenea este dovedit în două hadisuri sahih că Umm Attia (Allah să fie mulțumit de ea), l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „**Fecioarele și cele ajunse la pubertate și femeile aflate la menstruație să iasă din casele lor - este vorba despre vremea Rugăciunii de Sărbătoare, de Eid al Fitr și Eid al Adha - și să ia parte fiind astfel martore la rugile și faptele bune al musulmanilor, iar femeile aflate la menstruație să stea departe de locul de Rugăciune.**” Îi este permis unei femei aflate la menstruație să recite Coranul în gând, doar uitându-se asupra versetelor sale, fără a rosti cuvintele cu voce tare (a le articula). Al-Nawawi a spus în Șarh Al Muhaddhab: „Este permis, fără să existe diferențe de opinie.” În ceea ce privește citirea Coranului în perioada menstruației, rostindu-l cu voce tare, articulând cuvintele, majoritatea învățaților sunt de acord că acest lucru este interzis. Al-

Bukhari, Ibn Jarir At-Tabari și Ibn Al-Mundhir au spus: este permis. A fost relatat cu autoritatea lui Malik și al-Şafi'i în vechiul raport și narat de la ei în Fath al-Bari. Al-Bukhari a comentat cu privire la Ibrahim an-Nakha'i: Nu este nimic greșit în a citi versetul. Şeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „Nu există nicio Sunnah care să o împiedice pe femeie să recite Coranul deoarece hadisul: «O femeie aflată la menstruație sau o persoană aflată în stare de impuritate nu ar trebui să recite nimic din Coran» este un hadis slab, conform consensului învățaților în hadisuri. Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) le-ar fi spus soțiilor sale acest lucru, iar acestea le-ar fi învățat pe celelalte femei din comunitate. Deoarece nimeni nu a relatat nicio interdicție făcută de Profet (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) cu privire la acest subiect, atunci acest lucru nu poate fi considerat interzis, mai ales că se cunoaște faptul că el (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) nu l-a interzis, deși femeile din jurul său nu erau ocolite de perioada menstruală.”

Ceea ce trebuie spus, știind despre diferența de opinie a învățaților, este faptul că este mai bine pentru o femeie aflată la menstruație să nu recite Coranul verbal, decât atunci când există o nevoie pentru aceasta, de exemplu dacă ea este profesoară de Coran și le învață pe alte femei sau dacă se pregătește pentru un examen, pentru a fi testată în recitarea Coranului.

2. Menstruația și Postul: Îi este interzis unei femei aflate la menstruație să țină orice tip de Post, obligatoriu sau opțional. Însă, este obligatoriu pentru ea să recupereze zilele de Post obligatorii pierdute, așa cum a spus Aişa (Allah să fie mulțumit de ea): „**Treceam prin aceasta (menstruație) și ni s-a poruncit să recuperăm zilele de Post pierdute, dar nu și Rugăciunile pierdute.**” Hadis convenit

Dacă o femeie își începe menstruația în timpul postului, Postul său nu este valid, chiar dacă aceasta apare chiar înainte de apusul soarelui, iar ea trebuie să recupereze acea zi.

Dar dacă ea simte înainte de apus că urmează să îi vină menstruația, dar aceasta nu apare decât după apus, atunci Postul său este complet și valid. Aceasta este opinia cea mai corectă, deoarece nu există nicio lege cu privire la sângele din interiorul corpului femeii. De asemenea, atunci când Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**), a fost întrebat dacă este obligatoriu pentru o femeie să facă abluțiunea generală (ghusl) atunci când aceasta are un vis umed, el a răspuns: „**Da, dacă ea a văzut o scurgere.**” Așadar el (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a făcut drept condiție vederea propriu zisă a scurgerii și nu transferul acesteia din interior în exterior. În același mod se aplică și regula cu privire la menstruație, atunci când se vede sângele eliminat.

Dacă femeia se află la menstruație și vine răsăritul Soarelui, Postul ei din acea zi nu este valid, chiar dacă aceasta devine pură la foarte scurt timp după răsărit.

Dacă aceasta devine pură înainte de răsărit și ține Post, atunci Postul său este valid, chiar dacă nu efectuează abluțiunea majoră (ghusl) decât după intrarea timpului Rugăciunii Fajr. Acest lucru este similar cazului unei persoane aflate în starea de impuritate majoră (janabah), care intenționează să țină Post, dar nu face ghusl decât după Fajr, iar Postul său este valid. Acest lucru este în concordanță cu hadisul Aișei (Allah să aibă milă de ea) care a spus: „**În luna Ramadan Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se trezea dimineața în stare de impuritate majoră (ca urmare a contactului sexual cu soțiile sale) și ținea post.**” Convenit

3. Menstruația și înconjurarea Kaabei (Tauaf): Îi este interzis unei femei aflate la menstruație să efectueze înconjurarea Kaabei, obligatorie sau voluntară, iar dacă o face, aceasta nu este validă. Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) i-a spus Aîsei atunci când aceasta se afla la menstruație în timpul pelerinajului: **„Fă ceea ce trebuie să faci un pelerin, dar nu înconjura Kaabah (tauaf) până când nu te-ai purificat.”** Restul acțiunilor, precum mersul între As-Safa și Al-Marwah, statul pe Muntele Arafat, petrecerea nopții la Muzdalifah și Mina, aruncatul pietricelelor și a altor ritualuri din cadrul Pelerinajului Mare (Hajj) și cel Mic (Umrah) sunt permise. Astfel că, dacă o femeie înconjoară Kaabah (Tauaf) în stare de puritate și ciclul său menstrual începe imediat după ce termină acest lucru sau în timpul de Sa'i, atunci ea nu mai are această obligație.

4. Tauaful de rămas bun: Dacă o femeie îndeplinește ritualurile de Hajj și Umrah, iar apoi îi vine menstruația înainte ca ea să plece către țara sau orașul ei, iar menstruația ei continuă până când aceasta pleacă, atunci ea pleacă fără a îndeplini tauaful de rămas bun. Aceasta este în conformitate cu hadisul lui Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el) care a spus: **„Oamenilor li s-a poruncit să îndeplinească Tauaf al Wida' (rămas bun) drept ultimul lucru înainte de a pleca din Mecca, cu excepția femeilor aflate la menstruație.”** [Convenit] Nu este recomandat ca o femeie aflată la menstruație să facă rugă(duaa) la ușa Moscheii al Haram, deoarece acest lucru nu ne este relatat de la profetul Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**), iar actele de adorare sunt bazate pe ceea ce a fost relatat. Dimpotrivă, ceea ce ne-a fost relatat de Profet (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) ilustrează contrariul. În ceea ce o privește pe Safiya (Allah să fie mulțumit de ea), atunci când i-a venit menstruația după Tauaf al Ifadah (Tauaful obligatoriu), Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) i-a spus: **„Îndepărtează-te, atunci.”** Convenit Nu i-a spus să se ducă la ușa

moscheii, chiar dacă ea ar fi avut un motiv legitim. În ceea ce privește tauaf pentru Hajj sau Umrah, ea trebuie să-l facă atunci când se purifică.

5. Menstruația și statul în moschee: Îi este interzis unei femei aflate la menstruație să stea în moschee (chiar și în locul de Rugăciune pentru Eid). Conform hadisului lui Umm Attia (Allah să fie mulțumit de ea) care l-a auzit pe Profet (**pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) spunând: **„Fecioarele și cele ajunse la pubertate și femeile aflate la menstruație să iasă din casele lor - este vorba despre vremea rugăciunii de Sărbătoare, de Eid al Fitr și Eid al Adha - și să ia parte și să fie martore la rugile și faptele bune al musulmanilor, iar femeile aflate la menstruație să stea departe de locul de Rugăciune.”** Convenit

6. Menstruația și contactul sexual: Îi este interzis unei femei aflate la menstruație să aibe contact sexual. Allah Preaînaltul spune: „Te întreabă despre menstruație.

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّوْبِينَ وَحُبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ٢٢٢]

„Spune: Acesta este un rău, așadar stați departe de soțiile voastre în timpul menstruației. Și nu vă apropiați de ele până când nu vor fi pure...” (Coran, 2:222) „despre menstruație” se referă la perioada menstruației, iar „stați departe de soțiile voastre” se referă la locul interzis unui contact sexual, vaginul. Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a spus: **„Faceți orice, cu excepția contactului sexual.”** Relatat de Muslim și toți musulmanii sunt de acord că este interzis contactul sexual în vagin cu o femeie aflată la menstruație. Nu este permis pentru cineva care crede în

Allah și în Ziua Judecării să se angajeze într-un astfel de act interzis de Cartea lui Allah, Coranul și de Sunnah mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și de consensul musulmanilor. Imam Șafi'i a spus în al-Majmoo', Șarh al - Muhaddhab, p. 374, c2 : „Cel care face un astfel de act, a făcut un păcat mare.” Alți învățați au spus: „Cel care consideră că este permis contactul sexual în vagin cu o femeie aflată la menstruație, ar trebui considerat ca fiind necredincios (kafir).” Al-Nawawi. Pentru a înlătura dorința sexuală, sunt permise sărutările, îmbrățișările și atingerea cu penisul în alte locuri decât părțile intime. Este important totuși ca soțul să nu se apropie de zona dintre genunchi și buric fără a pune un acoperământ (o barieră) așa cum Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a spus: „Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îmi spunea să pun pe mine un Izar (un fel de îmbrăcăminte purtată mai jos de talie) și apoi mă dezmierda în timp ce eu eram la menstruație.” (Convenit)

7. Menstruația și divorțul: Este interzis ca un bărbat să divorțeze de soția sa dacă aceasta se află la menstruație. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجَنَّ إِلَّا أَنْ يُبَيِّنَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُخْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ [الطلاق: ١]

„O, Profetule! Dacă [voi, musulmanilor] divorțați de femei, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele...” (Coran, 65:1) Însemnând că la momentul divorțului, soția trebuie să se afle în condiții ce îi pot determina perioada de așteptare (idda). Ea este fie pură (după menstruație sau înainte de un contact sexual), fie însărcinată. Dacă ea este divorțată în timp ce se află la menstruație, menstruația ei nu ar fi considerată ca făcând parte din

perioada de așteptare (idda) și astfel ea ar pierde determinarea corectă a perioadei de așteptare (idda). Iar dacă e divorțată în stare de puritate după un contact sexual, atunci ea nu poate fi sigură de perioada ei de așteptare (idda ei) dacă este sau nu însărcinată. Astfel, din cauza lipsei de certitudine cu privire la tipul perioadei de așteptare (idda), este interzis ca un bărbat să își divorțeze soția până când condiția sa, (pură sau însărcinată) devine clară. Conform versetului anterior, este interzis ca o femeie aflată la menstruație să fie divorțată. Este confirmat că „Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el) și-a divorțat soția atunci când aceasta se afla la menstruație. Omar i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar el s-a mâniat pe el și a spus: **«Să se ducă înapoi la ea până când aceasta devine pură, are menstruație și iar devine pură. Abia atunci el poate divorța de ea fără să o atingă, dacă acesta dorește. Aceasta este perioada de așteptare (idda) în care Allah a poruncit ca femeile să fie divorțate.»**” Așadar, dacă un bărbat își divorțează soția în timp ce aceasta se află la menstruație, el este un păcătos și trebuie să se căiască la Allah Preaînaltul și să își corecteze decizia deoarece divorțul nu s-a produs conform poruncilor lui Allah Preaînaltul și a Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El poate să nu divorțeze de ea sau să divorțeze înainte de a avea contact sexual cu ea. Există trei situații care permit divorțul în timpul menstruației: Prima: Divorțul a avut loc înainte ca cei doi soți să aibă vreun contact sexual sau să fie singuri. Deoarece nu există o perioadă de așteptare (idda), divorțul ei nu poate fi disputat de următorul verset. Pentru că Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِعُحْشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝﴾ [الطلاق: ١]

„divorțați de femei, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele...” (Coran, 65:1)

A doua: Dacă menstruația are loc în timpul sarcinii, iar motivul pentru aceasta a fost explicat anterior (perioada ei de așteptare - idda - este legată de sarcină și nu de menstruație).

A treia: Dacă divorțul a fost făcut în schimbul a ceva (al-Khul'). Atunci nu este niciun păcat pentru bărbat să divorțeze de soția sa în timpul menstruației.

Dacă, de exemplu, există certuri continue între soți, atunci soțul poate accepta ceva în schimbul divorțului soției sale. Iar acest lucru este permis chiar dacă ea se află la menstruație. Conform hadisului lui Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el) în care soția lui Thabit bin Qais bin Shammas s-a dus la Profet (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) și a spus: „O Mesager al lui Allah! Nu îl învinovățesc cu nimic pe Thabit, nici în caracterul său, nici în religia sa, dar ca și musulmană nu îmi place să mă comport într-o manieră neislamică (dacă continui să rămân cu el).” Atunci Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a spus: **„Îi vei da înapoi grădina pe care ai primit-o (drept mahr)?”** Ea a spus: „Da.” Atunci Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) i-a spus lui Thabit: **„O Tabhit, primește grădina înapoi și divorțează de ea.”** [Bukhari]. Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) nu a întrebat dacă ea se afla sau nu la menstruație. În aceste circumstanțe, de nevoie reală, soția poate cere divorțul indiferent dacă se află sau nu la menstruație. Scrie în Al-Mughni, justificând permisiunea divorțului khul' în timpul menstruației, pg.52, c.7: „Divorțul în timpul menstruației i-ar putea face rău femeii din cauza perioadei sale prelungite de așteptare (idda). Pe de altă parte, dauna rezultată ca urmare a vreunui tratament rău este mult mai mare decât răul adus de prelungirea perioadei de așteptare (idda) și astfel este mai urgent

a-l înlătura printr-un divorț. Din acest motiv, Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) nu a întrebat dacă femeia se afla sau nu la menstruație.”

În ceea ce privește realizarea unui contract de căsătorie cu o femeie aflată la menstruație, acest lucru este permis deoarece nu există nicio dovadă care să indice contrariul. Însă soțul este sfătuit să nu stea singur cu ea până când aceasta nu se purifică după menstruație, dacă știe că nu își poate stăpâni dorințele sexuale.

8: Menstruația și perioada de așteptare (idda): dacă soțul divorțează de soția sa după primul contact sexual sau după ce cuplul a petrecut un răstimp împreună singuri, atunci ea trebuie să aștepte o perioadă de trei menstruații complete, dacă ea este o femeie care menstruează și nu este însărcinată. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٨﴾ [البقرة: ٢٢٨]

„Femeile divorțate trebuie să aștepte trei menstruații...” (Coran, 2:228) Însemnând trei cicluri menstruale. Dacă ea este însărcinată, atunci perioada ei de așteptare este întreaga sarcină, fie că este o perioadă scurtă sau lungă, pentru că Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَالَّذِي يَمْسَنُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۖ وَالَّذِي لَا يَحِضُنَّ وَأُولَتْ الْأَرْحَامِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ٤١﴾ [الطلاق: ٤]

„...Iar termenul pentru cele care sunt însărcinate este până ce ele nasc...” (Coran, 65:4). Iar dacă femeia nu are menstruație, de exemplu o fată a cărei menstruație nu a început încă sau o femeie care este la menopauză sau a trecut printr-o operație de

histerectomie, fiindu-i înlăturat uterul și ovarele, atunci perioada de așteptare în aceste cazuri este de 3 luni. Pentru că Allah Preaînaltul spune:

﴿وَالَّذِي يَسْنُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۖ وَالَّذِي لَا يَحِضُ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝﴾ [الطلاق: ٤]

„Și dacă aveți îndoieli în privința perioadei de așteptare pentru femeile care nu mai au menstruație, aceasta este pentru ele de trei luni și asemenea pentru cele ce nu au încă menstruație...” (Coran, 65:4). Iar dacă este o femeie care are menstruație, dar menstruația ei s-a oprit din motive precum o boală sau alăptare, atunci ea va rămâne în perioada de așteptare, chiar dacă aceasta se va prelungi, până când va avea din nou menstruație. Dacă motivul a încetat, cu alte cuvinte ea și-a revenit din boală sau a terminat alăptarea, dar ea încă nu și-a reînceput menstruația, atunci perioada ei de așteptare este un an începând cu momentul în care motivul a încetat. Aceasta este opinia cea corectă ce se potrivește legilor islamice. Cazul acestei femei este similar cu femeile care, dintr-un motiv necunoscut, nu mai au menstruație. Perioada ei de așteptare este un an: 9 luni în caz de o posibilă sarcină și 3 luni pentru perioada de așteptare originală. Dar dacă divorțul a avut loc după stabilirea contractului de căsătorie, dar înainte ca cei doi să fie singuri sau să aibă un contact sexual, atunci nu mai există perioadă de așteptare. Pentru că Allah Preaînaltul spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ ۚ تَعْتَدُوهُنَّ فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝﴾ [الأحزاب: ٤٩]

„O, voi cei care credeți! Dacă vă căsătoriți cu dreptcredincioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare....” (Coran, 33:49)

9: Hotărârea de nevinovăție a uterului, adică lipsa sarcinii, iar acest lucru este necesar de stabilit ori de câte ori este nevoie să se pronunțe nevinovăția uterului și anume în următoarele situații:

Inclusiv: dacă o persoană înrudită cu o femeie căsătorită moare, iar el are o moștenire, iar o posibilă sarcină poate afecta distribuirea moștenirii. Soțul ei nu ar trebui să aibă contact sexual cu ea până când aceasta fie are menstruație, indicând că uterul ei nu are o sarcină și astfel nu se aplică nicio moștenire, fie sarcina ei la momentul morții persoanei ce urmează a fi moștenită este dovedită în mod clar, iar în acest caz distribuirea moștenirii va ține cont de nou născut.

10. Obligația de a face Ghusl: o femeie trebuie să facă o baie generală (ghusl) pentru a-și purifica întregul corp la sfârșitul perioadei menstruale. Acest lucru este în concordanță cu ceea ce i-a spus Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) Fatimei bint Abi Hubais: **„Nu mai efectua Rugăciunea atunci când îți vine menstruația, iar când ți se termină, fă baia rituală, apoi îndeplinește Rugăciunea.”** (Bukhari). Minimul necesar atunci când se face ghusl este spălarea întregului corp, inclusiv scalpul. Cea mai bună metodă de a face ghusl este cea descrisă de Profet (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) în hadisul următor: S-a relatat de la profetul Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) că Asma bint Șikl a întrebat despre baia rituală (ghusl) de după oprirea menstruației. Iar el (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a spus: **„Folosii apă cu frunze de lotus și să vă curățați bine, apoi să turnați apă peste cap și să frecați părul cu degetele până când aceasta ajunge la rădăcinile părului. Apoi luați o bucată de pânză cu mosc și să vă curățați cu ea.”** Asma a spus: „Cum ne curățăm cu ea?” El (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a spus: „Slavă lui Allah! Ar trebui să vă curățați cu ea!” Atunci Aișa i-a spus femeii: **„De**

urmele de sânge.” (Muslim). Nu este necesar ca femeia să își despletească părul, decât dacă este împletit foarte strâns, iar apa nu ar putea ajunge la rădăcinile firului de păr. Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea) l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Eu am părul împletit. Trebuie oare să îl desfac pentru a face baie generală în urma contactului sexual (în altă relatare în urma menstruației)?” El (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) a spus: **„Este suficient să îți torni cu pumnul apă de 3 ori pe cap și vei fi purificată.”**

Dacă femeia devine pură în timpul perioadei de Rugăciune, ea trebuie să se grăbească și să facă ghusl pentru a putea efectua Rugăciunea la timp. Dacă se află în călătorie, iar apa nu este disponibilă sau i-ar putea aduce vreun rău dacă ar folosi-o (din cauza unei răni sau boli etc), atunci ea poate face Tayammum (abluțiune uscată) până când aceste cauze dispar, situație în care trebuie să facă o baie generală (ghusl).

Unele femei termină menstruația în timpul unei Rugăciunii, dar amână să facă baia generală (ghusl) și nu se purifică în timp pentru Rugăciune, spunând că nu au posibilitatea de a împlini baia rituală pe îndelete. Dar acest lucru nu reprezintă niciun pretext, și nici o scuză validă. Pentru că ea ar putea să îndeplinească cerințele minime ale băii generale (ghusl) și să efectueze Rugăciunea la timp, iar atunci când are mai mult timp să facă o baie completă.

*

Capitolul 5: Legile metroragiei (istihadah)

Metroragia (Istihaadah) reprezintă sângerarea vaginală care poate fi continuă sau care se poate opri pentru o perioadă scurtă de timp, cum ar fi o zi sau două pe lună.

1. Sângerarea care nu se oprește niciodată. Dovezile pentru această situație se găsesc în ceea ce a fost dovedit în Sahih Al-Bukhari sub autoritatea Aîsei (Allah să fie mulțumit de ea) care a relatat că: Fatima bint Abi Hubaiș i-a spus Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**): „**O Mesager al lui Allah, eu nu mă curățesc (adică sângerea mea nu se oprește)**”, iar într-o altă relatare: „**Am sângerare continuă (între menstruații) și nu devin pură.**” Iar dovada pentru cel de-al doilea caz, în care sângerarea nu se oprește decât pentru puțin timp, este hadisul lui Hamna bint Jahș, care s-a dus la Profet (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) și i-a spus: „**O, Mesager al lui Allah, eu menstruez mult, sângerarea este abudentă.**” (Hadisul a fost relatat de Ahmad, Abu Dawud și Al-Tirmidhi, transmis cu autoritatea Imamului Ahmad și autentificat de Al-Bukhari.)

Cazuri ale metroragiei (istihaadah):

Metroragia (istihaadah) are trei cazuri:

Primul caz: Femeia avea o menstruație regulată înainte de metroragie (istihaadah). În acest caz femeia se raportează la perioada de menstruație cunoscută și aplică toate regulile cu privire la Rugăciune, Post etc. Sângerarea în alte zile decât zilele de menstruație sunt considerate a fi metroragie (istihaadah).

De exemplu, o femeie care are menstruația timp de 6 zile la începutul fiecărei luni. Apoi începe să aibă o sângerare prelungită. Pentru această femeie, perioada ei de menstruație este primele 6 zile ale lunii, iar ceea ce urmează după această perioadă se consideră a fi

metroragie (istihaadah). Acest lucru este în conformitate cu hadisul Aișei, care a relatat că: „Fatima bint Abi Hubaiș i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Am o sângerare continuă (între menstruatii) și nu devin pură. Să nu mai îndeplinesc Rugăciunea? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: **Această sângerare este de la un vas de sânge. Nu efectua Rugăciunea în zilele în care aveai menstruația în mod obișnuit și apoi fă o baie generală (ghusl) și Roagă-te.**” (Al-Bukhari) Iar în Sahih Muslim: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Umm Habibah bint Jahș, care avea o sângerare continuă: **„Oprește-te de la Rugăciune în timpul perioadei de menstruație, apoi fă baia generală (ghusl) și Roagă-te.”** Astfel că, o femeie care a avut o menstruație regulată timp de câteva zile, ar trebui să urmeze regulile cu privire la menstruație pentru acele zile, apoi să facă o baie generală (ghusl) și să se Roage.

Al doilea caz: femeia nu își cunoștea perioada de menstruație înainte de a avea metroragie (istihaadah), cu alte cuvinte ea a avut metroragie încă de când a început să aibă menstruație. În acest caz ea trebuie să recurgă la diferențiere, menstruația ei este ceea ce se distinge prin culoarea mai închisă a sângelui, consistentă mai vâscoasă sau miros caracteristic, pentru care regulile menstruației sunt dovedite; și orice altă sângerare este istihaadah, pentru care sunt dovedite regulile istihaadah.

De exemplu: O femeie are o sângerare continuă, dar observă că în primele 10 zile sângele are o culoare închisă, dar în restul zilelor are o culoare roșu-aprins. Sau sângele eliminat este mai gros în primele 10 zile, iar în restul zilelor este mai subțire. Sau în primele 10 zile are un miros caracteristic menstruației, iar în restul zilelor nu mai are miros. Așadar aceste zece zile sunt considerate a fi perioada de menstruație, iar sângele care curge după aceste zile este considerat

a fi metroragie (istihaadah). Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah) i-a spus Fatimei bint Abi Jahș: „**Dacă sângele menstruației este negru și poate fi recunoscut, atunci nu te mai Ruga când acesta apare, dar când curge un altfel de sânge, spală-te și Roagă-te, deoarece este cauzat de un vas de sânge**”. (Relatat de Abu Dawud și An-Nasa’i și autentificat de Ibn Habban și Al-Hakim). Învățații (Allah să fie mulțumit de ei) au urmat acest hadis și este acceptat a se face referire la el atunci când vine vorba de menstruația femeilor. Cel de-al treilea caz: Femeia nu are o perioadă cunoscută de menstruație și nu prezintă caracteristicile menționate mai sus. Sângerarea este continuă din momentul în care vede pentru prima dată sângele și nu poate face diferența între menstruație și metroragie (istihaadah). În acest caz, femeia ar trebui să considere drept menstruație numărul de zile întâlnit la majoritatea femeilor: 6-7 zile pe lună, începând cu ziua în care vede sângerarea. Sângerarea de după această perioadă ar trebui considerată metroragie (istihaadah). De exemplu: O femeie vede că sângerează pentru prima dată în ziua a 15-a a lunii și continuă să sângereze, iar ea nu poate face diferența în ceea ce privește culoarea, mirosul sau densitatea sângelui. Ea ar trebui să considere menstruația ei a fi 6-7 zile începând cu ziua a 15-a a fiecărei luni. Acest lucru este în concordanță cu hadisul lui Hamna bint Jahș (Allah să fie mulțumit de ea) care a spus: „O Mesager al lui Allah, sunt o femeie care are o menstruație abundentă și severă. Ce spui despre asta? M-a împiedicat din a mă Ruga și a ține Post.” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „**Îți recomand să folosești o bucată de bumbac în zonele intime pentru a absorbi sângele.**” Ea a spus: „**Este mai multă decât atât.**” Iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „**Acesta este doar o ispitire de la Satana, astfel că urmează legile menstruației pentru 6 sau 7 zile, apoi spală-te până când vezi că te-ai curățat și Roagă-te 23 sau 24 de zile și ține**

Post. (Relatat de Ahmad, Abu Dawud și al-Tirmidhi cu autoritatea lui Ahmad și a lui al-Bukhari). Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) nu a spus „**6 sau 7 zile**” pentru ca fiecare să aleagă, ci pentru sânguință. Ea trebuie să se intereseze și să afle printre femei care este mai aproape de ea la vârstă, structura corpului, număr de copii, etc. Dacă femeia cea mai asemănătoare cu ea era una a cărei menstruație ține 6 zile, ea trebuia să ia acea perioadă drept referință. Este la fel de adevărat și în cazul în care menstruația ei ar fi ținut 7 zile.

Femeia a cărei condiție este similară metroragiei (istihaadah):

Este posibil ca o femeie să aibă un motiv ce necesită sângerarea din vagin, de exemplu o operație la uter. Există două situații:

Prima situație: Femeia știe că după operație (de exemplu histerectomie) ea nu va mai avea menstruație. În acest caz, regulile metroragiei (istihaadah) nu pot fi aplicate. Dacă vede sânge, atunci se aplică legile secreției gălbuie, maronii sau umede. Astfel ea trebuie să continue să țină Post și să îndeplinească Rugăciunea și nu îi este interzis să aibă contact sexual și nici nu trebuie să facă baie totală(ghusl). Însă ea trebuie să se spele, să se curețe, să pună o bucată de material (absorbant) și să facă abluțiunea înainte de Rugăciunile obligatorii și cele voluntare.

A doua situație: Nu este sigur că menstruația ei se va opri după operație, ci mai degrabă există posibilitatea ca femeia să menstrueze după aceasta. În acest caz se aplică legile metroragiei (istihaadah) ca urmare a hadisului Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**): „**Este de la un vas de sânge, astfel că atunci când începe adevărata menstruație, oprește-te din a face Rugăciunile, iar atunci când sângele se oprește, spală sângele de pe corpul tău (baie totală-ghusl) și fă Rugăciunile.**” Cuvintele lui „atunci când începe adevărata

menstruație” indică faptul că legile pentru o femeie Mustahadah (care are metroragie) se aplică în cazul unei femei care ar putea avea menstruație (cu un început și un sfârșit). Însă pentru femeia care nu are menstruație, sângele ei este de la un vas de sânge.

Legile metroragiei (istihaadah)

A fost explicat anterior atunci când sângele este considerat menstruație și când metroragie (istihaadah), când se aplică legile pentru menstruație și când cele pentru metroragie (istihaadah).

Legile importante cu privire la menstruație au fost deja menționate.

În ceea ce privește legile cu privire la metroragie (istihaadah) sunt aceleași ca cele ale purității. Nu există nicio diferență între o femeie cu istihaadah și o femeie pură, cu excepția:

1. Este obligatoriu pentru femeia cu metroragie (istihaadah) să efectueze abluțiunea pentru fiecare Rugăciune, deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus Fatimei bint Abi Hubaiș: „**Atunci îndeplinește abluțiunea pentru fiecare Rugăciune.**” Al-Bukhari a relatat acest hadis în capitolul despre spălarea sângelui. Aceasta înseamnă că ea face abluțiunea doar atunci când începe timpul Rugăciunii și nu înainte. Dar dacă Rugăciunea nu este obligatorie, atunci poate să facă abluțiunea când aceasta dorește să o facă.

2. Înainte de a face abluțiunea ea trebuie să își spele urmele de sânge și să își acopere părțile intime cu o bucată de bumbac sau un absorbant deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Hamna bint Jaș: „**Folosește bumbac pentru că el absoarbe sângele.**” Ea a spus: „**este prea mult sânge**”. El a spus:

„folosește o bucată de material.” Ea a spus: „este prea mult sânge.” El a spus „atunci folosește o centură în jurul taliei ce va ține bucata de bumbac strânsă de părțile tale intime.” Nimic din ce curge apoi nu reprezintă niciun prejudiciu, pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus Fatimei bint Abi Hubaiș: „Nu îndeplini Rugăciunea în acele zile obișnuite ale menstruației, apoi spală-te și fă abluțiunea pentru fiecare Rugăciune și Roagă-te, chiar dacă ar fi ca sângele să picure pe covoraș.” (Relatat de Ahmad și Ibn Majah)

3. Contactul sexual: Învățații au păreri diferite în ceea ce privește permisibilitatea sa. Opinia corectă este că acesta este permis, deoarece în timpul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) erau mai multe femei (10 sau mai multe) care i-au adus la cunoștință că aveau metroragie (istihaadah) și nici Allah, nici Trimisul Său nu le-a interzis contactul sexual. De fapt, Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّوْبِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ٢٢٢]

„...stați departe de soțiile voastre în timpul menstruației” (Coran, 2:222). Acest verset dovedește faptul că relațiile intime trebuie să fie oprite doar în timpul menstruației. Iar din moment ce Rugăciunea este permisă în timpul metroragiei (istihaadah), atunci nu ar trebui să fie probleme în ceea ce privește contactul sexual. A opri contactul sexual în baza analogiei cu menstruația este incorect, deoarece cele două situații nu sunt similare.

*

Capitolul 6: Legile sângerării post-partum (nifass)

Nifass: sângerarea eliminată de uter datorită nașterii, ce poate avea loc în timpul nașterii, după naștere (post-partum) sau înainte (cu 2 sau 3 zile împreună cu contracțiile).

Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „Sângele văzut atunci când o femeie începe să aibe contracții este sângerare post-partum (nifass)". El nu a specificat limita de 2 sau 3 zile. Ceea ce a vrut să spună prin „contracții" este aceea că ele sunt urmate de o naștere, altfel sângele eliberat nu este considerat sângerare post-partum (nifass). Învățații au păreri diferite asupra perioadei de timp, dacă există un timp minim sau maxim. Șeicul Taqî al-Dîn a spus: „Necesitatea nu are nicio limită, dacă o femeie continuă să sângereze mai mult de 40 de zile și dacă sunt semne care indică că aceasta se va opri (în funcție de alte sarcini anterioare sau alte semne), atunci ea ar trebui să aștepte până când se oprește sângele. Dacă niciunul dintre aceste semne nu sunt regăsite, atunci ea se spală (baia totală) la completarea celor 40 de zile, aceasta fiind perioada de referință pentru majoritatea femeilor. De cealaltă parte, dacă la completarea celor 40 de zile îi vine menstruația normală, atunci ea așteaptă până când se termină aceasta. Dacă sângele continuă după ce s-a încheiat menstruația ei regulată, atunci ea urmează regulile metroragiei (istihaadah). Dacă sângerarea ei post-partum se oprește înainte de perioada de referință de 40 de zile și ea devine pură, atunci trebuie să facă baie generală, să se Roage, să țină Post și poate avea contact sexual cu soțul ei, cu excepția cazului în care întreruperea durează mai puțin de o zi, pentru care nu există nicio lege, așa cum scrie în Al-Mughni.

Sângerarea post-partum (nifass) nu este confirmată decât dacă femeia naște un copil ce are trăsături clare. Dacă ea naște un făt mic, care nu este dezvoltat și nu prezintă clar caracteristicile corpului

uman, atunci sângerarea nu este considerată a fi post-partum (nifass), ci Irq (sânge de la un vas de sânge). Cea mai mică perioadă în care un embrion se poate dezvolta este de 80 de zile începând cu ziua concepției, și cel mai des este considerată a fi de 90 de zile.

Marele învățat, Ibn Taymiyyah, a spus: „Dacă înainte de 80/90 de zile femeia observă sângerare și adițional are și contracții, atunci ea nu trebuie să îi acorde vreo importanță. Cu alte cuvinte ea continuă să se Roage și să țină Post, dar dacă ea observă sânge după această perioadă atunci ea se abține de la Rugăciune și Post. Dacă ea însă naște copilul, iar nou născutul are dezvoltate toate trăsăturile umane, atunci sângerarea ei înainte de 80/90 de zile trebuie considerată sângerare post-partum (nifass) și ea trebuie să își recupereze Rugăciunile și Postul pierdut. Dacă nou născutul nu are dezvoltate trăsăturile umane, atunci sângerarea ei este considerată sângerare post-partum (nifass) și ea nu trebuie să își recupereze Rugăciunile și Postul.”

Legile sângerării post-partum (nifass)

Legile sângerării post-partum (nifass) sunt aceleași cu legile menstruației, cu excepția:

1. Perioada de așteptare (idda) nu are nicio legătură cu sângerarea post-partum (nifass), ci cu legile divorțului. De exemplu: dacă divorțul a fost declarat înainte de nașterea copilului, atunci perioada ei de așteptare (idda) se încheie la naștere și nu are legătură cu sângerarea post-partum (nifass). Dacă divorțul a fost declarat după naștere, ea așteaptă revenirea menstruației și își calculează perioada de așteptare (idda) așa cum a fost explicat anterior.

2. Perioada în care un soț jură să stea departe de soție; fără să divorțeze de ea este calculată de perioada de menstruație și nu de perioada de sângerare post-partum (nifass).

Jurământul (de anulare a căsătoriei sau a relației de cuplu): presupune ca bărbatul să jure că el va renunța la relațiile intime cu soția sa definitiv sau pentru o perioadă mai lungă de patru luni. În cazul în care el a jurat, iar ea a cerut întreținerea relațiilor intime, îi este acordată acestuia o perioadă de patru luni de la momentul jurământului, la sfârșitul căreia el este obligat, fie să reia relațiile intime cu soția sa, fie să se despartă la cererea soției. Dacă în această perioadă femeia s-a aflat în timpul lăuziei, această perioadă nu este socotită ca făcând parte din perioada de patru luni acordată soțului, și durata ei este adăugată perioadei celor patru luni; spre deosebire de perioada scurgerii menstruale care este socotită din cadrul celor patru luni care îi sunt socotite soțului (conform jurământului său).

3. Pubertatea, care are legătură cu menstruația și nu cu sângerarea post-partum (nifass), care are legătură cu sarcina. O femeie nu poate rămâne însărcinată înainte ca organele sale genitale să fie dezvoltate și funcționale. Menstruația și nu sângerarea post-partum indică faptul că pubertatea a fost atinsă.

4. Dacă menstruația se oprește și apoi revine la normal, atunci este menstruație, ca de exemplu dacă perioada ei de menstruație este 8 zile, iar după începutul menstruației femeia vede sângerarea timp de 4 de zile, după care se oprește pentru 2 zile și apoi revine și sângerarea continuă pentru a 7-a sau a 8-a zi. Această revenire este cu siguranță menstruație, iar regulile privind menstruația sunt stabilite pentru ea. Dacă sângerearea post-partum (nifass) se oprește înainte de 40 de zile și apoi reîncepe în ziua a 40-a, atunci este considerată a fi îndoielnică și ea trebuie să se Roage și să țină Post. Tot ceea ce îi este interzis unei femei la menstruație, îi este interzis și ei, cu excepția actelor obligatorii. Ea trebuie să recupereze tot ceea

ce se recuperează după menstruație. Aceasta este părerea bine cunoscută a juriștilor Hanbali.

Părerea corectă este că dacă sângele revine într-o perioadă ce poate fi perioada de sângerare post-partum (nifass), atunci sângele ei este considerat sângerare post-partum (nifass). Dacă nu, atunci este considerat menstruație, doar dacă acesta continuă să curgă și atunci va fi metroragie (istihadah).

Această părere este apropiată de cea relatată în Al-Mughni, sub autoritatea Imamui Malik (Allah să aibă milă de el), care a spus: Dacă ea vede sânge la două sau trei zile după ce acesta s-a oprit, atunci este sânge post-partum, altfel este considerat sânge menstrual. Aceasta este și părerea Șeicului Islamului Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el). Realistic, nu există niciun dubiu cu privire la sânge. Este totuși o situație relativă în care opiniile oamenilor pot varia în funcție de cunoașterea și înțelegerea lor. Coranul și Sunnah profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) sunt sursele pentru clarificarea tuturor chestiunilor. Allah nu a făcut obligatoriu pentru cineva să țină Post de două ori sau să facă Tauaf de două ori cu excepția cazului în care se face o greșeală prima dată și actele nu pot fi corectate fără a fi refăcute. Totuși, în cazul în care o persoană îndeplinește un act cât poate ea mai bine, atunci ea nu mai are nicio responsabilitate. Așa cum Allah Preaînaltul spune:

﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ [البقرة: ٢٨٦]

„Allah nu-i impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui” (Coran, 2:286) și a mai spus:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرَ ۚ لَّا أَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ﴾ [التغابن: ١٦]

„Deci, fiți cu frică de Allah atâta cât puteți...” (Coran, 64:16)

5. A cincea diferență între menstruație și sângerare post-partum este că, în cazul menstruației, contactul sexual este permis dacă femeia se curăță înainte de durata normală a menstruației sale, si exista un consens in acest aspect. În ceea ce privește perioada postpartum, dacă ea devine pură înainte de patruzeci de zile, soțul ei se abține de la relațiile sexuale cu ea, conform unei binecunoscute opinii conform căreia acesta este un lucru neplăcut, iar opinia corectă este aceea că nu există niciun impediment în ceea ce privește întreținerea de relații sexuale cu ea. Aceasta este ceea ce spun majoritatea savanților; Pentru că a declara ceva ca fiind neplăcut este o hotărâre legală care necesită dovezi legale. În acest caz nu există nicio dovadă, cu excepția a ceea ce a spus Imam Ahmad: „Soția lui Uthman (fiul lui Abi Al-'Aass) s-a apropiat de el înainte de terminarea perioadei de 40 de zile, iar el i-a spus să nu se apropie de el.” Aceasta nu înseamnă că lui nu i-a plăcut ceea ce a făcut ea, ci că poate el a fost grijuliu fiindu-i frică că poate ea nu era sigură dacă era pură de la sângerarea post-partum (nifass) sau dacă sângerarea s-ar putea porni din nou drept urmare a contactului sexual sau a altor motive. Allah știe mai bine.

*

Capitolul 7: Folosirea mijloacelor de oprire/inducere a menstruației și folosirea mijloacelor de contracepție și de avort

Folosirea de către femeie a oricărei metode ce i-ar putea împiedica menstruația este permisă cu două condiții:

1. Nu există niciun pericol pentru ea, altfel acest lucru nu este permis, pentru că Allah Preaînaltul spune:

﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ...﴾ [البقرة: ١٩٥]

**„...nu vă aruncați cu propriile voastre mâini pradă pieirii!...”
(Coran, 2:195)**

﴿... وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۖ﴾ [النساء: ٢٩]

**„Și nu vă ucideți! Cu adevărat, Allah este cu voi Rahim
[Îndurător].” (Coran, 4:29)**

2. Este necesară permisiunea soțului în prealabil dacă folosirea metodei îl poate afecta pe acesta. De exemplu, dacă o femeie trece prin perioada ei de așteptare (Idda), iar soțul este obligat să o întrețină financiar, atunci ei nu îi este permis să își prelungească Idda (folosind inhibitori de menstruație) pentru a primi mai mulți bani, decât cu permisiunea sa. La fel, nu este permisă folosirea acestor inhibitori fără permisiunea soțului dacă inhibitorii o vor împiedica din a rămâne însărcinată. Este mai bine ca acești inhibitori să nu fie folosiți decât în condițiile de mai sus și atunci când există o nevoie reală, deoarece a merge conform naturii este mai bine pentru sănătatea și siguranța femeii.

Folosirea stimulanzilor menstruației este permisă cu două condiții:

1. Nu trebuie să existe un abuz. De exemplu, pentru a se scuza de la anumite acte de adorare obligatorii, precum Postul în Ramadan sau Rugăciunile.

2. Folosirea stimulanzilor trebuie făcută cu permisiunea soțului deoarece prezența menstruației împiedică contactul sexual. De asemenea, dacă ea a fost divorțată, atunci soțul ar pierde din dreptul de a o lua înapoi deoarece i-ar grăbi perioada de așteptare (Idda). Acest lucru se aplică cazului în care divorțul declarat este de tipul

revocabil, în care soțul are dreptul de a-și lua înapoi soția înainte de terminarea perioadei sale de așteptare (idda).

Capitolul 8: Folosirea contraceptivelor. Există două tipuri:

1. Pentru a preveni sarcina pe o perioadă indefinită. Acest lucru nu este permis deoarece duce la scăderea populației musulmane și este împotriva obiectivului Legii Islamice, creșterea populației musulmane. Femeia nu poate garanta viața copiilor existenți și astfel, ea poate muri fără a avea copii.

2. Pentru a preveni în mod temporar o sarcină. Acest lucru se aplică dacă o femeie a avut mai multe sarcini și este extenuată și și-ar dori să rămână însărcinată o dată la 2 ani. Acest lucru este permis cu aprobarea soțului atâta timp cât contraceptivele nu-i aduc vreun rău. Companionii obișnuiau să recurgă la coitus interruptus (retragerea penisului din vagin înainte de ejaculare) iar profetul Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) nu a interzis acest lucru.

Folosirea mijloacelor abortive. Acestea sunt de două feluri:

1. Mijloace care au scop eliminarea a ceea ce se află în uterul mamei. Dacă se folosesc după suflarea sufletului în corp, atunci ele sunt în mod clar interzise, deoarece aceasta ar fi precum uciderea unui suflet, iar uciderea unui suflet în mod nedrept este interzis după Coran, Sunnah profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) și Consensului Musulmanilor. Dacă se folosesc înainte de suflarea sufletului, atunci învățații au păreri diferite. Unii spun că este permis, alții că este interzis, iar alții spun că este permis atâta timp cât nu s-a format un Alaqa (cheag), iar sarcina nu are mai mult de 40 de zile. Alții au spus că este permis atâta timp cât fetusul nu are trăsături umane.

Totuși este mai bine să nu aibă loc un avort decât atunci când există un motiv legitim, precum sănătatea mamei. Dacă aceasta nu poate să ducă sarcina, atunci avortul este permis atâta timp cât fetusul nu are trăsături umane și Allah știe mai bine.

2. Intenția nu este de a elimina fetusul. Atunci când avortul este făcut la sfârșitul sarcinii, către naștere, atunci este permis atâta timp cât nu există niciun pericol asupra mamei și asupra nou născutului, iar procedura nu necesită folosirea operației. Dacă apare nevoia unei operații, există 4 cazuri:

a) Atât mama, cât și nou născutul sunt vii. În acest caz operația este permisă dacă există o nevoie reală, precum complicații în timpul nașterii deoarece corpul este o încredere acordată și nu trebuie supus unui pericol potențial decât dacă există un interes.

b) Atât mama cât și fetusul sunt morți. În acest caz nu este permisă extragerea fetusului în mod chirurgical deoarece nu există niciun beneficiu.

c) În cazul în care mama este vie, dar fetusul este mort: este permisă eliminarea acestuia prin intermediul unei intervenții chirurgicale, cu excepția cazului în care există teama că aceasta ar reprezenta un pericol pentru mamă. Este evident, și Allah știe cel mai bine, că odată ce fetusul a murit el nu poate ieși din pânțelele mamei decât printr-o intervenție chirurgicală; iar dacă ar rămâne în interiorul ei, aceasta ar împiedica o posibilă sarcină viitoare și ar reprezenta o greutate pentru ea, punând-o, de asemenea în situația de a rămâne necăsătorită (și în stare de văduvie) dacă moartea fetusului ar interveni în timp ce femeia este în perioada de așteptare (iddah) de după decesul fostului soț (n.t.: pentru că iddah sa nu s-ar sfârși niciodată, dacă fetusul nu ar fi eliminat din pânțelele ei, având în vedere că iddah femeii însărcinate se termină odată cu momentul expulzării fătului provenit de la fostul soț).

d) Mama este moartă, iar fătul este viu. Dacă nu există speranțe că acesta va trăi atunci nu este permis a efectua operația.

Dacă există speranțe de viață, iar o parte din el a fost expulzat, atunci este permis ca acesta să fie extras chirurgical. Dacă nu a fost expulzată nicio parte din el, atunci conform juriștilor, înlăturarea chirurgicală a fătului este considerată o mutilare. Însă opinia cea corectă este că mama poate fi operată pentru a permite extragerea copilului. Iar aceasta este și părerea lui Abu Hubayrah care a spus în Al-Insaaf: este preferabil. În special dacă nu există o altă cale pentru că medicina din zilele noastre a avansat atât de mult încât permite operarea și coaserea abdomenului mamei și pentru că siguranța celui viu este mai importantă decât a celui mort și este obligatoriu ca cel fără de păcate să fie salvat. Nou născutul nu are niciun păcat. Și Allah știe mai bine.

Atenție: În toate cazurile în care este permis avortul, este necesară permisiunea tatălui.

Aici se termină ceea ce am vrut să scriu cu privire la acest subiect important. M-am limitat la principiile problemelor și a controlului lor, fără ramurile și ramificațiile lor. Ceea ce femeile trăiesc din toate acestea reprezintă o vastitate asemenea unei mări fără țărmuri. Dar cel perceptiv este capabil să readucă ramurile la originile lor și particularitățile universale și să compare lucrurile folosind analogia. Însă cel perspicace, cu o viziune clară și înțeleaptă, are capacitatea de a conecta ramificațiile cu originile lor, și părțile cu întregul și legile sale bazale, și apreciază lucrurile prin comparație cu cele similare lor. Muftiul (învățatul musulman care oferă decrete islamice) să ia aminte și să știe că el reprezintă o cale și este un intermediar în a răspândi legea lui Allah și ceea ce au adus Mesagerii Săi creației, și că el este responsabil să urmeze Coranul și Sunnah profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru că acestea

sunt cele două surse pe care musulmanul are obligația să le înțeleagă și să le urmeze. Tot ceea ce contrazice Coranul și Sunnah profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**) este o greșeală ce trebuie respinsă și nu trebuie urmată. Și dacă cel care face o afirmație greșită, o face în urma judecății și înțelegerii sale, străduindu-se cu sinceritate, el poate fi scuzat și va fi răsplătit pentru sânguința sa, dar greșeala sa trebuie îndreptată și nu este permis a fi urmată.

Este obligatoriu ca muftiul să fie sincer și să aibă intenția de a face totul doar de dragul lui Allah, și să îi ceară ajutorul lui Allah pentru a fi ferm și călăuzit în direcția cea corectă.

El trebuie să ia în considerare ceea ce este menționat în Coran și în Sunnah profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să le cerceteze pentru a le înțelege, sau să recurgă la cuvintele și consemnările învățaților, pentru a dobândi înțelegerea asupra lor.

De multe ori apar unele situații, iar persoana care caută părerea învățaților nu primește ceea ce îl satisface sau poate că nu găsește nimic. Dacă el se întoarce la Coran și la Sunnah profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa**), atunci acea persoană va găsi răspunsul conform sincerității, cunoștințelor și înțelegerii sale.

Iar muftiul nu trebuie să se grăbească atunci când dă un verdict religios. Atunci când apare o problemă ce necesită o înțelegere corectă, muftiul nu trebuie să se grăbească pentru că ar putea astfel să dea un verdict greșit pe care l-ar putea regreta mai târziu, și s-ar putea să nu poată compensa ceea ce a greșit.

Atunci când oamenii știu că un anume mufti este atent cu cazurile prezentate, ei vor avea încredere în el și în verdictul lui. Dacă aceștia știu că se grăbește - și cel care se grăbește, dar și cel care grăbește pe alții, aceștia cad adesea pradă greșelii - atunci își pot pierde

încrederea în el și astfel el îi va lipsi pe alții, dar și pe el însuși, de beneficiul cunoașterii.

Îi cerem lui Allah Preaînaltul să ne călăuzească pe calea lui Allah cea dreaptă, să ne protejeze și să ne salveze de cele rele pentru că El este Cel Generos. Și fie ca binecuvântările lui Allah și pacea Sa să fie asupra profetului Mohammed, asupra familiei sale și asupra companionilor. Laudă lui Allah, prin Harul Căruia se îndeplinesc faptele bune.

Scris de robul lui Allah

Mohammed Al Salih Al Uthaymin

În dimineața de Vineri

14 Șa'ban 1392 H

*

Index

Sângele natural al femeilor	2
Capitolul 1: Înțelesul și înțelepciunea care se află în spatele menstruației	6
Capitolul 2: Timpul și durata menstruației	6
Capitolul 3: Schimbări în starea menstruației	14
Capitolul 4: Legile menstruației (haid)	17
Capitolul 5: Legile metroragiei (istihadah)	31
Capitolul 6: Legile sângerării post-partum (nifass)	37
Capitolul 7: Folosirea mijloacelor de oprire/inducere a menstruației și folosirea mijloacelor de contracepție și de abort	42